

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2023/0044.00

הנרייטה סולד 42, קרית מנחם

מספר הוועדה : 16

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ט בתמוז תשפ"ד (04.08.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 10:28

שעות סיום הוועדה : 15:20

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

אסנת, בבקשה, צוות ה', אנחנו בתיק, כן, אנחנו בתיק מספר 4 בסדר יום התנגדויות, 2023/44. כן.

דוברת לא מזוהה:

תתחילי.

אסנת שובר:

טוב, אנחנו מדברים,

דובר לא מזוהה:

שימוש חורג.

אסנת שובר:

בקשה,

אליעזר ראוכברגר:

שימוש חורג בהנרייטה סולד.

אסנת שובר:

כן, תיק מספר 2023/0044. מדובר בשימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

רק בקול בבקשה, שנשמע.

אסנת שובר:

מדובר בשימוש חורג בדירה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אסנת שובר:

לשני גני ילדים, בהנרייטה סולד 42 קריית מנחם. בעקבות הליך פינוי בינוי במתחם קולומביה שהיזם הוא קרסו נדל"ן היו צריכים לפנות שם שלושה גני ילדים שהיו במתחם וחיפשו להם מקומות חילופיים, אחד המקומות זה הדירה הזאתי לשני גני ילדים, גן אחד כבר עבר ואושר, עבר (לא ברור) ואושר, ופה יש לנו מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אסנת שובר:

זה בגדול.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אסנת שובר:

המתנגדים מתנגדים, הטענות שלהם בעיקרון זה נושא של רעש לעניין ירידת ערך הדירה, שטח מצומצם אינו תקני, מוטרדים מהתחרדות השכונה,

אלדד רבינוביץ':

אה, טענה תכנונית מאד.

אסנת שובר:

(לא ברור). זה למעשה הטענה העיקרית.

אלדד רבינוביץ':

התחרדות השכונה.

אסנת שובר:

(לא ברור) בטיחות, טענה על חוסר שקיפות,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אסנת שובר:

בעיית תנועה, חניה. טרם קיבלנו את חוות דעת מחלקת התנועה.

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרת? טרם?

אסנת שובר:

טרם קיבלנו חוות דעת מחלקת תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אסנת שובר:

זהו, זה בגדול.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אסנת שובר:

שאלות?

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לקרוא למתנגדים?

דליה אלפסי:

כן, אני אקרא להם.

שרית כהן:

תעשי החלף (לא ברור), רגע, אני אעזור לך.

דובר לא מזוהה:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יהודה בן יוסף? איננו, אני אקריא את ההתנגדות שלו.

דובר לא מזוהה:

הוא במילואים. יהודה במילואים, בצפון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני לא אמרתי איפה הוא, אמרתי שהוא איננו. אני אקריא את ההתנגדות שלו. אני מגיש
התנגדות לשימוש חורג בדירת מגורים שהפכה לשני גני ילדים, לאחר שביקרתי במקום וראיתי את גני
הילדים (לא ברור) בדירות מגורים מאוכלסות בקשישים, חולים וחלקם נכים, זה יהיה סבל בלתי

אפשרי, רעש, גישה לרכבים קשה מאד, כניסות משותפות שיקשו על דיירי הבניין, הדבר נעשה ללא תכנית אקוסטית שהוגשה והוצגה בפני הדיירים, בלי תכנית בטיחותית, לכן הוא מבקש לא לאשר. יצחק שלום.

יצחק שלום:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני, תציג את ההתנגדות שלך.

יצחק שלום:

אוקי. רק לנצל את הזמן שאנחנו נמצאים פה למשפט פתיחה, כדאי שיהיו הרבה כיסאות בחוץ כי אתם לא עומדים בזמנים ואנשים לא יכולים לעמוד.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן.

יצחק שלום:

זה סעיף קטן בתקציר.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יצחק שלום:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

צודק.

יצחק שלום:

אני אגיד ככה, שמי שלום יצחק, בן 67.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יצחק שלום:

אשתי תמר, בת 63. אשתי נכה, חולת סרטן, ואני סובל מדום נשימה בדרגה חמורה בשינה. עכשיו, למה אני מדגיש את זה? הבית שלי, אשתי ואני לא ישנים יחד באותו חדר, בגלל הפרעות שינה, כדי שנוכל את המעט שיש לנו (לא ברור) נוכל לישון בלי להפריע זה לזה, והפוך. שני חדרי שינה שלנו יש להם קיר משותף עם שני הגנים, זאת אומרת, גם אם נרצה לברוח לאחד מחדרי השינה לא נוכל, כי בשניהם קיים גן. ברצוני להציג את הבניינים, שני הבניינים שגובלים בגנים המתוכננים. כמו שאתם רואים, אנחנו לא זוגות צעירים. כולנו, כולנו, אני מדגיש, כולנו, כל הדיירים שנפגעים הם אנשים מבוגרים, פנסיונרים וחולים, אני הצעיר מביניהם. למה אני מדגיש את זה? כי אתם לא יכולים לבוא למישהו חולה להגיד לו, תשמע, נו מה הבעיה? אתה קם בשבע, הולך לעבודה, חוזר בארבע, אין גן. אני בבית כל היום, היא בבית כל היום והוא בבית כל היום וגם היא כל היום בבית, היא קרוב ל-90. ואתם יודעים מה זה רעש של גנים, ואני מאמין, אולי זה יהיה (לא ברור) מצידי, אני מאמין שאף אחד מכם או שכולכם הייתם עושים ככל יכולתכם כדי שלא ייפתחו גנים כאלה עם קיר משותף לבתים שלכם. אנשים פה קנו בתים במיטב כספם, 40 שנה הם חיים באותו מקום בשקט ושלווה יחסית. למה יחסית? חשוב לציין גם את הרקע של הנתונים האלה. חמש שנים סבלנו מצד דרום, אדוני, חמש שנים סבלנו מצד דרום את הבנייה של כביש אורה משואה, עם טרקטורים ובולדוזרים על הכניסה לבית. ארבע שנים אחרי כן סבלנו מהרכבת, שבנו את הרכבת, ועכשיו מתכננים לנו גנים. זאת אומרת, אומרים לנו, בואו תשבו, אתם עכשיו 30 שנה תחיו בזבל, אני משלם 17,000 שקל ארנונה. אני לא צריך לשלם 17,000 שקל ארנונה כדי שאני לא אוכל לישון כמו בן אדם ביום או לארח או לא יודע מה, זה אחד הדברים.

דובר לא מזוהה:

הוא היה (לא ברור) ?

שלמה בן מנחם:

(לא ברור) זה דבר אחד. זה הרעש והפן האישי. דבר שני, גנים בסמיכות או בבנייני מגורים מורידים את ערך הדירות בצורה משמעותית, וכולכם יודעים את זה. אם אני אביא שמאי לפני ואני אביא שמאי אחרי זה יהיה הפרש שיכול להגיע עד 20%. זה לא אני אמרתי, זה שמאים אמרו. בעיה נוספת, אין לנו חניה, יש לנו מצוקת חניה איומה. לא רק שאין לנו חניה, המעט שיש לנו מנוצל על ידי אנשים שמחנים את הרכבים שלהם אצלנו, את המעט שנותר, ונוסעים להדסה לכל היום. זה יכול להיות סטודנטים לרפואה וזה יכול להיות אנשים שבאים לטיפולים. אז אם הוא לוקח את אמא שלו לקופת חולים בשעה רבע לשמונה, כשהוא יחזור לא תהיה לו חניה, או שהוא יצטרך לחכות הרבה זמן עד שיפנו כי יש צווארי בקבוק בצהריים ובבוקר, או שאני לא יודע. לא מגיע לנו את הדבר הזה, כולנו אזרחים, כולנו משלמים ארנונה, כולנו רוצים לחיות בשקט. יש בעיה של גנים? תמצאו להם, אפשר להקים מבנים זמניים בשדות מסביב, יש המון שדות. אם אתם אומרים שזה זמני, ואני לא מאמין ואף אחד, גם אתם לא מאמינים, קחו מבנים זמניים, תחברו אותם לחשמל מים, שלום על ישראל. כל הגנים האלה הם נוצרו לא לטובת התושבים, ולא לטובת הילדים שאתם מעבירים אותם בכוח אלינו, אלא לטובת היזמים והקבלנים. ואין שום סיבה להיטיב עם מישהו ולהרע למישהו אחר. אנחנו אזרחים שווי

זכויות כמו הקבלן וכמותכם. זה שתיקחו בחשבון. 40 שנה אנשים גרים פה, תסתכלו על הפרצופים, תראו לי אם יש פה מישהו שיכול לישון בלילה לילה שלם. אם תרצו, תקבלו גם מסמכים רפואיים, אולי נביא לכם גם רופא, בכלל. זה דבר אחד. דבר שני, כל מה שאני אומר אולי מתייתר אם רק תיכנסו לאתר של העירייה שלכם לתכנית הבנייה, ואתם תראו רואים פה (לא ברור) בבוקר, אין לכם אישורים בכלל לפתוח שם גנים. אין לכם אישור ממחלקת תנועה בנושא העלאת והורדת ילדים, אין לכם טופס הצהרה שהתכנית ערוכה כחוק ומשקפת את כל הבעיות של הגורמים המשותפים, אין לכם אישור מטעם משרד החינוך ואין לכם אישור ממשרד הבריאות ואין לכם אישור מטעם,

דוברת לא מזוהה:

כיבוי אש.

יצחק שלום:

משרד החינוך, בטיחות הפעלת גנים,

דוברת לא מזוהה:

מכבי אש.

יצחק שלום:

אין לכם אישור ממכבי אש. זה הכל באתר שלכם, אני לא צריך להגיד את זה. אני אשלח לכם קישור, אם אתם רוצים. ואין לכם אישור של חוזה של בדיקת בטון אבן וגז,

דוברת לא מזוהה:

מקלט.

דוברת לא מזוהה:

מקלט.

יצחק שלום:

כי אנחנו רואים ששיפצו את הגנים, אני לא בטוח שלא הפילו שמה קירות תומכים, כי פתחו דירה של 140 מטר, הפכו אותה לשני חללים מאד גדולים. אמרתי שאין אישור של משרד הבריאות ואין אישור נגישות. זאת אומרת, אם אתם שומרי חוק אתם לא הייתם צריכים לזמן אותנו כי אסור לכם לפתוח גנים במקום הזה, חד משמעית. כן. עכשיו, דבר נוסף שהוא מאד רלוונטי לתקופתנו, לשני הבניינים, אדוני, אני מדבר בבקשה, אתה יכול להקשיב לי?

אריאל גולן:

מקשיבים.

יצחק שלום:

אוקי. יש לנו מקלט משותף לשני בניינים של 4 מטרים על 4 מטרים.

דובר לא מזוהה:

איזה כניסה (לא ברור),

יצחק שלום:

תהיה אזעקה בתשע וחצי בבוקר כשהגנים האלה יהיו מלאים, איפה יהיו הילדים ואיפה נהיה אנחנו? תוכלו לקחת את זה על מצפונכם? מקלט, אני מדגיש שוב, 4 מטר על 4 מטרים, לא מחובר לחשמל, לא מחובר למים, לשמונה דירות. זה מקלט שלנו. אני מאמין שכשקנינו את הדירות חישבו את זה. מה פתאום שיבואו ובאיזה זכות, וחלילה, אני לא מזלזל בחיים של אף נפש, באיזה זכות המקום ייתפס על ידי ילדים שבאים משכונות אחרות?

דובר לא מזוהה:

60 ילדים.

יצחק שלום:

ומדובר ב-60 ילדים,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) צחוק.

יצחק שלום:

גם להם אין מקום. מישהו יוכל לקחת על מצפוני שייפול טיל בחניה, שההורים כבר תפסו לנו אותה? אז אני מבקש, אנחנו יותר משבאנו להתנגד באנו לבקש מכס סעד, סעד שתבינו שהגנים האלה מקומם לא בבניינים שלנו, חד משמעית. אז יש יזם, יש קבלן, רוצה לבנות מגדלים, שיבנה גנים במקום אחר. הוא ירוויח (לא ברור) שלנו, ואנחנו לא נוכל לנוח בצהרים. איזה מין דבר זה?

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

יצחק שלום:

ולא נוכל למצוא חניה, ואין לנו מקלט. אז אני מבקש בכל לשון של בקשה שתעצרו את הפרויקט שגורם לעוול לכל כך הרבה אנשים.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה אדוני. נאווה זקן.

עו"ד נחום הרפז:

אני, רגע, אני מבקש להוסיף, אני עו"ד הרפז מטעם המתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מייצג את כל המתנגדים?

עו"ד נחום הרפז:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה.

רוחמה יעקבי:

שם?

עו"ד נחום הרפז:

נחום הרפז.

דובר לא מזוהה:

לא, לא את כולם.

עו"ד נחום הרפז:

לא את כולם, את הקבוצה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

את מי לא?

דובר לא מזוהה:

אנחנו מינהל קהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

עו"ד נחום הרפז :

המינהל הקהילתי,

דובר לא מזוהה :

המינהל הקהילתי.

עו"ד נחום הרפז :

הגיש התנגדות בנפרד.

אליעזר ראוכברגר :

אה, מינהל קהילתי, אוקי.

עו"ד נחום הרפז :

ועו"ד חביליו הגיש עוד התנגדות בנפרד.

דובר לא מזוהה :

כן, חביליו (לא ברור) ,

דובר לא מזוהה :

הנציג שלו פה.

עו"ד נחום הרפז :

ראשית אנחנו,

אילנית מיכאלי :

אה, אתה הנציג של חביליו?

עו"ד נחום הרפז :

ראשית,

אליעזר ראוכברגר :

אני לא רואה שהגשתם התנגדות בכלל.

דובר לא מזוהה :

המינהל הגיש.

דובר לא מזוהה:

נאווה זקן זה ההתנגדות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אה?

דובר לא מזוהה:

המינהל הגיש.

דובר לא מזוהה:

נאווה זקן.

רוחמה יעקבי:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, נאווה זקן זה מינהל קהילתי?

רוחמה יעקבי:

כן, כן.

דובר לא מזוהה:

כן, זה מופיע.

דובר לא מזוהה:

נראה לך שהם יוותרו על הזדמנות להגיש התנגדות למשהו?

עו"ד נחום הרפז:

קודם כל אני, אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, אדוני.

עו"ד נחום הרפז:

קודם כל אני רוצה להגיד שהייתה למבקשים שנה שלמה לדאוג, לפחות שנה שלמה לדאוג לכל האישורים הנדרשים ולכל מה שצריך, כי לפני שנה היינו בבית משפט, בבית משפט השלום בצו מניעה, צו המניעה התקבל באופן חלקי, אבל נאמר, נאמר שעל העירייה לדאוג, שהעירייה, שמינהל החינוך החרדי הוא המבקש בבקשה להיתר, לדאוג להגיש בקשה מושלמת עם כל האישורים הנדרשים והעניין הזה נדחה בשנה כי לא היו להם את האישורים ואנחנו היום מגיעים לאותו המצב שעדיין באתר של העירייה לא מופיעים האישורים הנדרשים. כמו שאמר יצחק שלום, בין היתר לגבי המקלט, שזה דבר קריטי בימים האלה. לגבי החניה, שאם אתם מכירים אין חניות שם גם מהצד הפנימי וגם מהצד של הרחוב החיצוני, של הנרייטה סולד, פנמה וניקרגואה. יש שם מצוקת חניה גם לדירות האלה כיום. עכשיו, גם בדיון בבית המשפט אמרו המבקשים, גם בדיון בבית המשפט אמרו המבקשים שהם מבקשים את ההיתר הזה באופן זמני לארבע שנים בלבד. אנחנו, היום כבר עברה שנה והפרויקט השני עוד לא התחיל, ואנחנו יודעים שהפרויקטים האלה לא לוקחים שלוש וארבע שנים אלא שבע ושמונה שנים. ואנחנו מדברים על אנשים פה בעשור השמיני לחיים שלהם, והם, עם כל הצער, השמיני והתשיעי. ועם כל הצער בדבר, אנשים לא צריכים את העשור האחרון או לפני האחרון של החיים שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מצמצם? עד 120,

עו"ד נחום הרפז:

למה אני מצמצם.

אליעזר ראוכברגר:

130 בבריאות.

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

אנחנו בני 80.

עו"ד נחום הרפז:

ואנחנו באמת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עד 120, אתה יודע כמה שנים זה? בעזרת השם.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לקצר את החיים,

עו"ד נחום הרפז :

אדוני, אפשר,

אליעזר ראוכברגר :

בבריאות מלאה.

עו"ד נחום הרפז :

עם גני הילדים שמה בבתים אתה לא מעריך שהחיים שלהם יתארכו.

אריאל גולן :

למה? אולי יהיה רוח צעירה, רוח של ילדים, אווירה.

אליעזר ראוכברגר :

כן, אולי הילדים ייתנו להם רוח צעירה.

דובר לא מזוהה :

דרך אגב, בבית אבות עשו ניסוי, הביאו גן ילדים בבית אבות (לא ברור) ,

עו"ד נחום הרפז :

הכל נכון, הכל נכון, כשמביאים,

אליעזר ראוכברגר :

בואו, בואו, לא נפריע לו.

עו"ד נחום הרפז :

הכל נכון כשמביאים אותם לשעתיים שלוש באמצע היום והם הולכים הביתה, זה בסדר גמור. עכשיו, העירייה, כפי שאמר בית המשפט, צריכה לדאוג לבקשה מסודרת עם כל האישורים לפני שמגישים את הבקשה לאישור חורג היא צריכה להגיש את הבקשה להיתר עם כל האישורים. מהעירייה אפשר לצפות שתעמוד במטלות שהיא מטילה על האזרחים, ולא ייתכן שבגלל פרויקט פינוי בינוי שהיזם מבקש יטילו את התוצאות שלו על אנשים מבוגרים שחיים בדירות וגם תהיה להם פגיעה כמו שנאמר גם בערך הדירות, גם באיכות החיים באופן משמעותי, והם לא יוכלו לממש את הדירות שלהם כאשר הם ירצו לעבור לדור מוגן. איזה מין דבר זה? זה מה שעושים לאנשים מבוגרים?

אליעזר ראוכברגר :

טוב, תודה. מינהל קהילתי?

אביחי נסימוב:

אני אעמוד ברשותך, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, רק תציג את עצמך.

אביחי נסימוב:

אני אביחי נסימוב, אני המתכנן האורבני,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אביחי נסימוב:

של מרחב גנים, אחראי על השכונות עיר גנים, קריית מנחם וגבעת משואה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אביחי נסימוב:

אז בעצם המינהל הקהילתי מתנגד לשינוי המוצע, כי מבחינתנו התהליך נעשה בצורה קלוקלת. זאת אומרת שאף אחד לא עשה שיתוף ציבור מסודר, לאורך מציאת המיקומים ומציאת הגנים המינהל הקהילתי דרש בעצם מהיזם והקבלן שיציגו לנו את המיקומים של הכיתות, ובעצם לא נעשה כן. וגם לתושבים הדבר נודע רק כשהם קיבלו מודעה ליד הבית. עכשיו, הקמת הגנים הזאת היא לא תואמת את מדיניות התכנון, (לא ברור) מדיניות התכנון של העירייה. הגענו להבנות איתם, עשינו סיור, ונמצאו קרוב ל-20 שטחים חומים בכל השכונה. וצריך להבין שאנחנו שכונה שעוברת שינוי מאד מהותי, האוכלוסייה שלנו תגדל בשני העשורים הקרובים פי שלוש, שלושה, שלוש, ובעצם אנחנו צריכים פתרון מסודר לגנים (לא ברור) בשטחים החומים שלנו בצורה מסודרת. לא יכול להיות שכל יום פועל בצורה עצמאית, מוצא מבנים מסוימים שנראים לו תואמים ומקדם שמה גני ילדים שלא בתקן או כן בתקן, אבל זה לא העניין. העניין שצריך להיות תכנית מסודרת לשטחי ציבור ולגני ילדים שמקודמים בשכונה שהולכת (לא ברור) מבחינת האוכלוסייה. הפרויקט של השכונה המליץ על ארבע-חמש כיתות גנים (לא ברור) כחלק ממדיניות השכונה. המדיניות הזאת אושרה בוועדה המחוזית, ולאור כל המצב המקרה הזה בגלל שהוא המקרה הראשון הוא גם יוצר תקדים, כן? כי אם יום אחד מותר לו עכשיו לפתוח גנים איפה שהוא רוצה, אז יבואו יזמים אחרים וגם יפתחו. אנחנו מדברים על שני מגדלים שהולכים לקום וגני ילדים ייהרסו ויבנו אצלנו על בסיס חודשי.

אליעזר ראוכברגר:

מה, ייבנו מה?

אביחי נסימוב:

על בסיס חודשי.

יוחנן וייצמן:

ייהרסו וייבנו הוא אמר.

אביחי נסימוב:

כן, ייהרסו וייבנו, תודה וייצמן. זהו. עכשיו, רגע, בוא, בוא, אל תפריע לי.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו, מי שרוצה לדבר אני אתן לו, אבל אל תפריעו בבקשה.

אביחי נסימוב:

ככה, אז על התקדים דיברנו. הפרויקט לא נגיש מבחינה ציבורית, צפוף בצורה לא סבירה, יש בעיית הגעה למקום, הגנים האלה מפוזרים, התושבים שלנו מתלוננים לגבי הסיפור הזה. צריך משהו שיצטרך על זה בצורה מערכתית, איך אנשים הולכים. תחשבו שכל השכונה היא בעצם הולכת להיות אתר בנייה ל-20 שנה הקרובות, צריך להבין איך הילד יוצא מהבית, איך הוא מגיע לגן, האם ברחוב הזה יש גישה נוחה או אין גישה נוחה, האם התחבורה הציבורית נגישה לאותו מקום או לא נגישה. יש (לא ברור) לתושבי הקבע, מה שהם אמרו כאן, אנחנו מצטרפים אליהם כמובן. זה לא מקום מתאים, לא ראוי, יש בעיות של עמידה בתקנות כמו שאמר אדוני הנכבד, מבחינת הג"א, אין מקלט מסודר, 60 ילדים, יש עניין של פינוי, דברים שבאמת קשה לקחת עליהם אחריות. תודה לכולם.

יוחנן וייצמן:

שניה, יש לי הערה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רק מודע לזה שמדובר פה בזמני, כן?

אביחי נסימוב:

אני מבין שזה גם זמני,

דוברת לא מזוהה:

כן, אבל אתה יודע,

אביחי נסימוב:

אבל, אבל,

דוברת לא מזוהה:

הזמני זה הכי קבוע.

אביחי נסימוב:

אבל אני אומר, יש,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה נאמר כבר, אני רק אומר לפי מה שמוגש. אני לא יודע,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו בני 80.

אביחי נסימוב:

אני רגע רוצה לשאול שאלה.

אליעזר ראוכברגר:

לא לי יש נבואה מה שיהיה בעתיד,

אביחי נסימוב:

אני רוצה לשאול שאלה את היו"ר הנכבד, עכשיו בפרויקט ליד (לא ברור) ,

דוברת לא מזוהה:

גם אני (לא ברור) קבע, אין, המילה זמני,

אביחי נסימוב:

ייהרסו הגנים, והגנים האלה יהיו עכשיו,

דוברת לא מזוהה:

אבל אנחנו גם זמניים.

אביחי נסימוב:

יכול להיות שיבוא יזם ויטען שאנחנו רוצים להעביר את זה לשם,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, (לא ברור),

אביחי נסימוב:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם אנחנו ניתן אישור לאותו זמן,

אביחי נסימוב:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יצטרך לבוא לבקש אישור מחודש.

אביחי נסימוב:

אנחנו דורשים כמינהל קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זכותך לומר את הדברים,

אביחי נסימוב:

(לא ברור) האחרונים,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אביחי נסימוב:

ולכיתות הגן אצלנו בשכונה לאור הפינוי בינוי וההתחדשות העירונית,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

יוחנן וייצמן:

בשטחים החומים שאתה מדבר עליהם, הם ריקים? אדוני, אדון מהמינהל.

אביחי נסימוב:

כן?

יוחנן וייצמן:

השטחים החומים שאתה מדבר עליהם הם ריקים?

אביחי נסימוב:

כמובן, ריקים, ריקים, אפשר לקדם תב"עות, דיברנו על כך עם מנח"י, יש הבנות בינינו לבין מדיניות תכנון,

דובר לא מזוהה:

דיברנו בזמנו עם יהודה בן יוסף.

אביחי נסימוב:

אנחנו רק צריכים לקחת ולקדם.

אריאל גולן:

אם ישימו שם קרוואנים אתם תתנגדו?

דובר לא מזוהה:

לא.

דובר לא מזוהה:

יתנגדו, תיכף אני אדבר על זה.

אביחי נסימוב:

לא, אל תתפרץ לדבריי,

דובר לא מזוהה:

למה אתה מדבר בשמי?

דובר לא מזוהה:

מה, מה הייתה השאלה?

דובר לא מזוהה:

לא בשמך, אני מדבר בשם,

יוחנן וייצמן:

אם ישימו קרוואנים בשטחים החומים.

אריאל גולן:

אם ישימו קרוואנים,

דליה אלפסי:

אם הם ישימו קרוואנים.

אריאל גולן:

אם ישימו קרוואנים בשטחים החומים, המינהל הקהילתי לא יתנגד?

יוחנן וייצמן:

אני לא אוהב קרוואנים, (לא ברור),

אביחי נסימוב:

אני מבקש ממך לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, טוב, אדוני, אתה רצית לומר משהו? רק תציג את עצמך.

יובל שושני:

עוד משפט אחד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני, רק תציג את שמך בבקשה.

יובל שושני:

שמי יובל שושני, אני הבן של יהודית שושני שתהיה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

יובל שושני:

החודש הזה בעזרת השם בת 90.

אליעזר ראוכברגר:

עד מאה ועשרים.

יובל שושני:

עד מאה ועשרים. אני גר איתה מאז הקורונה, כי היא לא הייתה יכולה להסתדר לבד בתקופה ההיא. ומאז אנחנו למדנו להכיר אחד את השני מחדש, ואני חושב שזכיתי. אני רציתי להעלות נקודה אחת וזה הנקודה של הורי הילדים של הגנים שעומדים לעבור אל הגן, גני הילדים האומללים האלה. אני בקשר איתם, אנחנו הולכים ביחד לבית הכנסת, אנחנו נמצאים באותו מקום, אני מכיר אותם אישית. יש פה מכתב שהחבריה האלה כתבו. להגיד לכם את האמת, הם התביישו להגיש את ההתנגדות הזאת בצורה רשמית כי הם לא ידעו איך המינהל יתייחס אליהם, כן יעיפו אותם מהגן, לא יעיפו אותם מהגן, הם לא ידעו בדיוק מה לעשות עם זה אבל הגישו את המכתב הזה ולחלקכם לדעתי המכתב הזה נמצא כבר ביד. אני יכול להקריא אותו, זה קצת ייקח זמן אבל אני לא רוצה להקריא את הכל. מה שכתוב במכתבים האלה זה שהורי הילדים לא רוצים להיכנס אל המקום הזה, הם מבינים את הבעייתיות של המקום הזה. הנקודה עצמה, שהמקום עצמו לא מתאים לילדים. הם יודעים את זה, הם כתבו את זה, העלו את זה על הכתב. בואו נדבר. בואו דברו איתם, יש שמה חבורה של אנשים מקסימים, אנשים אחד אחד, אני מכיר אותם, טוב, אישית. בבית הכנסת אנחנו ביחד, זה אותם אנשים, זה אותם אנשים אנחנו והם. עכשיו, הם יבואו אלינו, מה אני אגיד להם? רבותיי, זה לא מתאים לי שאתם תהיו פה? זה חברים שלי, אנחנו כל הזמן בבית הכנסת,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

יובל שושני:

מניחים ביחד תפילין, מה אני יכול להגיד לאנשים האלה?

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. תודה אדוני, תודה. אתה, כן, בוא, אני חושב שמיצינו את צד המתנגדים. בוא ניתן להם לדבר, אחר כך יהיה, איך אומרים? סיבוב שני, מי שירצה בעוד משפט. כן, רק אדוני,

ירון צוברי:

תודה אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

שמך בבקשה.

ירון צוברי:

ירון צוברי, אני מחברת קרסו.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד נחום הרפז:

אז רגע, אם אפשר קודם את כל המתנגדים לשמוע מי שרוצה לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך, אתה אמרת שאתה מייצג אותם.

עו"ד נחום הרפז:

אבל הם רוצים לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

אז הם רוצים, אז מה? כן.

עו"ד נחום הרפז:

אז זה זכותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא זכותם, אם אתה מייצג זה לא זכותם.

עו"ד נחום הרפז:

בוודאי זכותם.

אליעזר ראוכברגר:

אני קובע מה הזכות ומי הזכות.

עו"ד נחום הרפז:

אדוני, זה אנשים שחיכו שעה וחצי בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

אני מאד מכבד את זה, היית יכול לא לבוא והייתי נותן להם. ברגע שאתה מייצג,

עו"ד נחום הרפז:

מה זה קשור?

אליעזר ראוכברגר:

אז מייצג זה מייצג.

עו"ד נחום הרפז:

מה זה קשור?

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אל תפריע לי בבקשה. כן, אדוני. מר, שכחתי את שמך כבר, כן.

דובר לא מזוהה:

צוברי.

אליעזר ראוכברגר:

צוברי, כן.

ירון צוברי:

אנחנו היזם של הפרויקט ברחוב קולומביה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ירון צוברי:

בפרויקט יש גני ילדים, יש שם 100 משפחות שמחכות למעלה משנה וחצי לפינוי. אנחנו כבר לפני שנה וחצי, שנה ושמונה חודשים בעצם הוצאנו היתרים, שילמנו אגרות לעירייה. אנחנו במשך שלוש שנים מסתובבים עם מינהל החינוך, מבני ציבור של עיריית ירושלים. בדקנו יחד איתם בין 15 ל-20 חלופות למיקום גנים, חלקם על קרקעות חומות, חלקם על קרקעות חומות של העירייה, אפילו תכנון של מנ"דים שם, היו שם התנגדויות מצד התושבים שגרים שם והתושבים הצליחו אגב לטרפד קרקעות חומות. אני לא יודע איפה אתה נמצא או על מה אתה מדבר אבל,

דובר לא מזוהה:

הוא לא היה. זה לא תקופתו.

ירון צוברי:

לא, אבל יש קרקעות חומות קרובות סמוכות שדיירים טרפדו והעירייה החליטה לשים את זה בצד.

דוברת לא מזוהה:

זה לא אנחנו,

דוברת לא מזוהה:

זה לא בית שלהם,

ירון צוברי:

אנחנו לא,

דוברת לא מזוהה:

זה לא אנחנו.

ירון צוברי:

לא אמרנו,

דובר לא מזוהה:

רגע, הוא לא, סליחה, הוא לא מדבר עליכם.

ירון צוברי:

אני חלילה לא מכיר אתכם, לא מדבר עליכם, אין לי שום טענה אליכם.

דובר לא מזוהה:

אה, אוקי, אוקי.

ירון צוברי:

אנחנו לא בוחרים את מיקום הגנים, אנחנו לא מחליטים מי ילמד שם ומי לא ילמד שם. אנחנו פעלנו על בסיס ההנחיות של אנשי העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה אתה בכלל צד לדיון ולמה הגעת?

ירון צוברי:

כי הזמינו אותי לדיון, כי לי יש אינטרס,

אליעזר ראוכברגר:

מי הזמין אותך?

ירון צוברי:

אתם. אנחנו הגשנו את השימוש החורג עבור העירייה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) המבקש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא העירייה, אנחנו וועדה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

לי כתוב שמי שהגיש את הבקשה זה העירייה, לא אתם.

דובר לא מזוהה:

אתה לא מופיע ברשימה,

דוברת לא מזוהה:

אתה לא קשור אלינו.

ירון צוברי:

אנחנו, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מכבד אותך שבאת ואני גם נותן לך לדבר, אבל אני רק שואל, אם אתה לא ולא ולא אז מה אתה קשור? זה שאתה רוצה לבנות את המגדלים שלך זה בסדר,

דובר לא מזוהה:

קשורים כי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, תן לי,

דובר לא מזוהה:

יש כאן נציג של המינהל החרדי?

אליעזר ראוכברגר:

זה שאתה, מה?

דובר לא מזוהה:

יש כאן נציג של מינהל החינוך?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה בקשה של מבני ציבור. אני אומר, אם, ויש פה נציגה של מבני ציבור, פה לידך יושבת.

רוחמה יעקבי:

פה, פה.

אליעזר ראוכברגר:

היא משמאלך. אני אומר ככה, אם אתה אומר, אני לא ואני לא ואני לא זה בסדר. אתה רוצה לבנות את המגדלים שלך, זכותך המלאה, יש לך תביעה מאושרת, היתר מאושר, מה שיש לך, בסדר גמור. אבל לגבי מציאת מקום חלופי לגנים אתה לא צד. עיריית ירושלים צריכה למצוא מקום חלופי לגנים והיא צריכה לעשות את העבודה שלה, אם זה במקום הזה או במקום אחר. עכשיו אני לא אומר איפה, אני לא קובע,

אלדד רבינוביץ':

היו אומרים להם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא קובע עמדה.

ירון צוברי:

לא, אני מעדכן את אדוני, אנחנו אמנם לא צד שמחליט איפה יהיו הגנים, אבל העירייה הנחתה אותנו למצוא את המיקומים החלופיים,

אליעזר ראוכברגר:

אתם צריכים למצוא מקום?

ירון צוברי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עיריית ירושלים.

ירון צוברי:

העירייה הנחתה אותנו למצוא את המיקומים החלופיים, המיקומים ייבחרו על ידי, לא על ידינו, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אתה, העירייה הנחתה אותך ואתה מצאת את הדירות האלה?

ירון צוברי:

אני רוצה לספר את התהליך,

דובר לא מזוהה:

כן, היזם, היזם חתם על הסכם שכירות עם בעלת הבית.

ירון צוברי:

אנחנו חתנו,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי,

ירון צוברי:

בהנחיית העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

את זה לא אמרת לפני שניה. הבנתי.

ירון צוברי:

אנחנו בהנחיית העירייה, חתמנו על הסכם שכירות במקום הזה אחרי שהם בחנו מספר חלופות. אנחנו תכננו על בסיס הנחיית העירייה כולל אדריכלים, יועצים וכל מה שצריך.

דוברת לא מזוהה:

ובלי לשאול את הדיירים.

ירון צוברי:

אנחנו,

דובר לא מזוהה:

לתחמן את הדיירים, יותר נכון.

ירון צוברי:

אגב,

דוברת לא מזוהה:

הסתרתם את זה.

ירון צוברי:

לחלק מהדיירים עשינו גם שיפוצים בדירה.

דובר לא מזוהה:

שום דבר.

ירון צוברי:

היו שם שמונה דירות,

דוברת לא מזוהה:

איזה שיפוצים?

דובר לא מזוהה:

שם אחד, תן לי שם אחד.

דובר לא מזוהה:

אתם התחלתם בשקר וסיימתם בשקר,

ירון צוברי:

מי שפנה אלינו,

דובר לא מזוהה:

אתם עד עכשיו בשקרים שלכם.

דובר לא מזוהה:

אני רוצה שם, עכשיו, בפני הוועדה,

ירון צוברי:

מי שפנה אלינו (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

אני אלך לראות בעצמי.

ירון צוברי:

מי שפנה (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

אתם (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

תן לי שם אחד, שם אחד תן לי.

דובר לא מזוהה:

משקרים מאז ועד הסוף.

ירון צוברי:

אנחנו,

דובר לא מזוהה:

שם אחד.

דובר לא מזוהה:

אתה ושלומי.

ירון צוברי:

אנחנו, מה?

דוברת לא מזוהה:

מי שיפץ דירה?

דובר לא מזוהה:

שקרים.

אליעזר ראוכברגר:

בואו, בואו, בואו, רבותיי,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בחיים לא דיברתם.

אליעזר ראוכברגר:

רבותיי, זה לא השולחן לריב. יש בחוץ הרבה מקום.

דובר לא מזוהה:

נשמח לקבל ממך שם אחד,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

שנלך לראות, אולי תשפצו גם לנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

דובר לא מזוהה:

ונסיר את ההתנגדות.

ירון צוברי:

אנחנו אגב גם אמרנו שאנחנו מוכנים, אם צריך לעזור למישהו להפחית רעשים, לעשות משהו, אנחנו מוכנים גם לסייע בעניין הזה. העירייה מחויבת לפנות את הגנים שנמצאים בפרויקט, היות ובלי זה 100 בעלי משפחות יישארו שם, בניינים מתפוררים ללא מיגון, (לא ברור) מקלטים שעובדים או לא,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) מיגון.

ירון צוברי:

מערכת ביוב קורסת, אי אפשר לטפל בה, ולכן אנחנו מבקשים שתאשרו את השימוש חורג הזה. אנחנו נעמוד בכל הכללים הנדרשים.

דוברת לא מזוהה:

איזה תנאים?

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. כן, אדוני, רצית לומר משהו.

דובר לא מזוהה:

זאת אומרת שאתם מתחייבים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, אני מבקש לאדון הזה לאפשר. כן.

בני ששון:

(לא ברור) להוסיף עוד דבר.

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך, בבקשה אדוני.

בני ששון:

בני ששון.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אדוני.

בני ששון:

אני גר ממש מול הסלון, במרחק של 2 מטר, פחות מ-2 מטר. החלון של הסלון שלי, והחלון של גן הילדים שהפך לשירותים, זאת אומרת שמול החלון שלי במרחק של 2 מטר שמונה חדרי שירותים, שמונה אסלות. עכשיו, אני רוצה לציין עוד דבר חשוב, שהתשתיות של הבניין לא מסוגלות לעמוד בעומס הזה. אנחנו כבר עכשיו רואים שיש נזילות של (לא ברור),

דוברת לא מזוהה:

ביובים.

בני ששון:

של ביוב, של כל הדברים האלה, והם אם הם יעמיסו גם את כל השירותים האלה זה יהיה קטסטרופה, ממש קטסטרופה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

בני ששון:

(לא ברור) זה לידיעתכם.

דובר לא מזוהה:

אפשר בכמה מילים?

יצחק שלום:

יש לי רק הערה קטנה, אני יכול?

אליעזר ראוכברגר:

כן. ורגע רגע, שניה, הגברת. כן.

רחל בלום:

אני גרה,

אליעזר ראוכברגר:

שמך, שמך רק.

רחל בלום:

רחל בלום.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

רחל בלום:

אני גרה ממש מעל הגן, כלומר, בבניין אני קומה שנייה ואין מתחתיי. זאת אומרת שמהחלון שלי הרעשים יישמעו כל היום. עכשיו, גם אני חולה, יש לי תעודת נכה,

אליעזר ראוכברגר:

עד מאה ועשרים, בבריאות.

רחל בלום:

יש לי בעיות עם לב, יש לי פיברומיאלגיה מאד קשה, הרופאים ממש אמרו לי את חייבת לחיות בשקט ברוגע. עכשיו, שלא לדבר על המצב הכללי שאף אחד מאיתנו לא ברוגע, ברגע שיהיה לי גן מתחתיי הרוגע ממני והלאה לעולם. כלומר, זה באמת, אתה אומר לי עד מאה ועשרים אבל אני מניחה שאני לא אאריך ימים עם הרעש הזה, אני לא אוכל להתמודד עם רעש,

אליעזר ראוכברגר:

תהיי אופטימית, תהיי אופטימית, לא פסימית, חלילה.

רחל בלום:

אבל איך אפשר להיות אופטימי עם גן מתחת הבית שלי?

דובר לא מזוהה:

אפשר כמה מילים?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יצחק שלום:

רק הערה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יצחק שלום:

הוא יצא, הוא בא במירכאות לקלל, יצא מברך. אם העירייה קיבלה את ההתנגדות לשטחים חומים (לא ברור) אדרבה ואדרבה, אם העירייה לא רצתה להקים גנים בשטחים חומים, אז זה הגיוני שהיא תת קרקעיים גנים בבתי מגורים של אנשים מבוגרים? זה רק מחזק את הטענה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

יצחק שלום:

אם הם לא קיבלו אותם, גם פה לא יקבלו אותם.

שלומי בן לולו:

טוב, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שלומי בן לולו:

אני רוצה לתת כמה,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך, שמך.

שלומי בן לולו:

שלומי בן לולו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מה אתה קשור?

שלומי בן לולו:

מטעם קרסו,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אתה גם קרסו.

שלומי בן לולו:

אני מנהל את הפרויקט בשבע שנים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. אוקי.

שלומי בן לולו:

ומשהו האחרונות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

שלומי בן לולו:

אני רוצה להתייחס. קודם כל לגבי התהליך שהיה פה, אני אישית טיפלתי בתהליך הזה מעל שלוש שנים מול העירייה ומול גורמי המינהל הקהילתי, אולי אביחי ואני מכבד אותו, לא היה בתהליך, הייתה קודמתו, ועשינו סיור ביותר מ-20 אתרים ברחבי השכונה. אני יכול גם למסמך את זה, ופה בדקו ופה שללו ופה הגישו התנגדות, וכן הלאה וכן הלאה. אני מבין את זה שכולם, אף אחד לא רוצה שיהיה לו גן ילדים ליד הבית. בסדר, ברור,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור)

שלומי בן לולו:

לא, לא, בסדר,

דוברת לא מזוהה:

צמוד.

שלומי בן לולו:

אני לא מתווכח, בסדר, חבר'ה, אני לא מתווכח. תנו לי לסיים,

דוברת לא מזוהה:

זה דקויות.

שלומי בן לולו:

אני לא נכנס לדקויות. לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך הבית ובצמוד,

שלומי בן לולו:

שניה, חבר'ה.

אליעזר ראוכברגר:

בתוך זה יותר מאשר צמוד.

שלומי בן לולו:

אני רוצה קודם כל לעבור, לשים פה כמה דברים על דיוקם. קודם כל המבנים האלה אמורים להיות מבנים זמניים, כי אם תסתכלו, כל מי שיקרא את התכנית של הבניינים, הבניין הראשון שאמור להיבנות, יש מבנה של חמש קומות של מבנה ציבור של גני ילדים, הוא אמור להיות ראשון. ואנחנו מחויבים, מי שישתכל גם יש לוחות זמנים בדיוק תוך כמה זמן אנחנו אמורים למסור אותו לעירייה, אז כך שהדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אז אולי תגיד את זה פה?

שלומי בן לולו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אולי תגיד את המספרים.

דובר לא מזוהה:

מתי?

שלומי בן לולו:

מתי?

שלומי בן לולו:

אז אני אומר, אנחנו מחויבים,

דובר לא מזוהה:

לא, הם לא (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, תנו לו לומר. מתי אתה מחויב למסור את זה?

שלומי בן לולו:

אנחנו מחויבים תוך מקסימום ארבע שנים מרגע תחילת הבנייה,

אליעזר ראובברגר:

למתי מתוכננת תחילת הבנייה?

דובר לא מזוהה:

מתי תחילת הבנייה?

אליעזר ראובברגר:

למתי תחילת הבנייה מתוכננת?

שלומי בן לולו:

תחילת הבנייה תהיה לאחר שנפנה את הדיירים הקיימים ואחרי ש-

אליעזר ראובברגר:

תוכלו להגיד לי תאריך? יש לך לוח שנה, תפתח אותו, תגיד לי. 1.9? 1.10? 1.11?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

תגיד לי.

שלומי בן לולו:

אדוני, הגן הזה, הגן הזה מוכן מיולי 23'. אם העירייה הייתה מעבירה את הגנים,

אליעזר ראובברגר:

אבל עזוב רגע יולי 23', עכשיו, בוא נאמר, בוא נאמר (לא ברור) ברמה התיאורטית, אני חלילה לא קובע עובדה, יש פה חברי וועדה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי ונקיים דיון לאור כל מה ששמענו כאן. אבל אני אומר ברמה התיאורטית, אתה עכשיו יוצא מפה ואני שואל אותך עכשיו שאלה, אם והיה ואנחנו מאשרים לך, מתי אתה עולה על הקרקע,

שלומי בן לולו:

תוך שלושה חודשים,

אליעזר ראוכברגר:

ומתי מתחיל להימנות הארבע שנים האלה?

שלומי בן לולו:

תוך שלושה חודשים מהרגע שהגנים מתפנים,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת 1.12?

דובר לא מזוהה:

לא, הוא צריך גם לפנות את הדיירים.

שלומי בן לולו:

הדיירים,

דובר לא מזוהה:

זה לא כל כך פשוט.

שלומי בן לולו:

הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה,

שלומי בן לולו:

חבר'ה, יש,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אותו, מה ההליכים,

דובר לא מזוהה:

זה מה שהוא אמר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה ההליכים שהוא צריך לעשות זה הוא יודע,

שלומי בן לולו:

יש קבלן,

אליעזר ראוכברגר:

לא אני, לא אתה.

שלומי בן לולו:

יש קבלן ביצוע חתום מחכה, יש היתרי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה,

שלומי בן לולו:

הדיירים כולם חתמו על מסמכי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) ב-1.12?

שלומי בן לולו:

אנחנו לפני 1,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, ב-1.12.28 אתה,

שלומי בן לולו:

עולה על הקרקע.

אליעזר ראוכברגר:

מה עולה על הקרקע?

אריאל גולן:

חוזר, חוזר.

אליעזר ראוכברגר:

מאכלס?

שלומי בן לולו:

כן.

דובר לא מזוהה:

מאכלס את הגנים.

שלומי בן לולו:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני מדבר על הגנים.

שלומי בן לולו:

אגב, יש שלב מקדמי שאליו אנחנו בונים משהו כמו מעונות יום ועוד גני ילדים במתחם עצמו, שהוא יהיה לפני כן, אבל זה על גנים אחרים,

דובר לא מזוהה:

על הגנים האלה אני מדבר.

דובר לא מזוהה:

לא, זה על גנים אחרים,

שלומי בן לולו:

לא, על אלה שהם אמורים לחזור אליהם. חבר'ה, יש שם מין קומפלקס שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר גם וגם, הוא אומר גם וגם,

דובר לא מזוהה:

גם וגם, זה גם וגם.

שלומי בן לולו:

טוב, אני רוצה,

דובר לא מזוהה:

רגע, ואחר כך אתם לא תרצו להשתמש בגנים האלה לפרויקטים אחרים (לא ברור) ?

דובר לא מזוהה:

לא, לא, הם ספציפית לפרויקט הזה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, סליחה, אדוני, גם אם הם ירצו, אם והיה,

שלומי בן לולו:

זה של העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יצטרכו לבוא לפה לאישור נוסף.

שלומי בן לולו:

זה של העירייה, זה לא שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא יכולים להשתמש בזה בלי אישור.

דובר לא מזוהה:

אין להם אישורים עדיין.

דוברת לא מזוהה:

אין להם אישורים היום.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני אומר והיה אם, אמרתי והיה אם. לא אמרתי שיש להם. אמרתי אם היום אנחנו ניתן להם
go לארבע שנים, אומר מר שושני, נכון?

יובל שושני:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אומר מר שושני, רגע, ייגמר הארבע שנים האלה, הם ירצו עכשיו לבנות לא בקולומביה אלא במקום אחר ויגידו, בואו נשתמש בזה למקום ההוא. אמרתי לו, גם אם יקרה דבר כזה הוא לא יכול לעשות את זה בלי לבוא לפה לקבל אישור.

דובר לא מזוהה:

אני מבקש התייחסות גם למה הבקשה הוגשה בלי כל האישורים.

דובר לא מזוהה:

קודם כל העבירו לד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש חלק מהאישורים שזה לא תנאי לדיון, זה תנאי להיתר.

דובר לא מזוהה:

נכון.

דובר לא מזוהה:

כן, אבל כדי שיהיה שימוש חורג צריכים לעמוד בכל התנאים של ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

אז אמרתי, יש דברים שהם תנאי להיתר, הוא לא יקבל את ההיתר.

יוחנן וייצמן:

אם הוועדה לא תאשר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יקבל את ההיתר בלי להשלים את כל התנאים, ברור לגמרי.

שלומי בן לולו:

שניה, שניה, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו למשל הנושא של המקלוט, זה מיגון, פיקוד העורף, זה תנאי להיתר, זה לא תנאי לדיון.

דוברת לא מזוהה:

גם כיבוי אש.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו כרגע בדיון, לא בהיתר.

שלומי בן לולו:

שניה, שניה, אני רוצה לסיים,

דוברת לא מזוהה:

אין שום (לא ברור),

שלומי בן לולו:

שניה. לגבי הסיפור של החניה, החניה היא לא קשורה אלינו, היא חניה ציבורית. אנחנו, הורה שמביא את הילד שלו מלמעלה או מלמטה הוא לא נשאר שם, הוא שם את הילד והולך. דרך אגב, רוב האנשים, רגע, רוב האנשים שם בכלל באים ברגל ולא עם רכבים, תראו בגנים למעלה. עכשיו דרך אגב לשיטתך, יהודה, מה שאמרת אני מוכן ללכת איתך, היום התנאים שיש שם בגנים, יש שם שני גנים שהם גנים חוקיים ועוד שני גנים פיראטיים שבנו אותם עם כל מיני דברים פרוביזוריים בלתי חוקיים באותו מתחם שאמור להתפנות. הגנים שאנחנו נותנים היום הם גנים ברמה פי 10 יותר טובה, אני מזמין אותך לבוא לראות את שניהם ולעשות את ההשוואה.

אליעזר ראוכברגר:

כולם לפי תקן?

שלומי בן לולו:

כולם לפי תקן, יותר טוב ממה שיש למעלה שם של,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יש תקן, יש תקן,

שלומי בן לולו:

לפי תקן,

אליעזר ראוכברגר:

תקן של משרד החינוך.

שלומי בן לולו:

של משרד החינוך בצורה מסודרת.

יצחק שלום:

אין אישור ממשרד החינוך.

שלומי בן לולו:

אני מסביר לך, (לא ברור) לא מתווכח,

אליעזר ראוכברגר:

יש דברים, רגע, אדוני, יש דברים שהם לא תנאי לדיון, הם תנאי להיתר. אם לא יהיה אישור משרד החינוך הוא לא יקבל היתר.

שלומי בן לולו:

אני, אני כבר לפני הרבה הרבה זמן הצעתי איזשהו פתרון שהצענו אותו בזמנו, מי שעשה את זה זה שיפריס מהמינהל פנה אליי והיה אמור לחזור עם תשובה שלכם. אנחנו הצענו,

אביחי נסימוב:

יש לך את זה כתוב שאתה אומר את הדברים?

שלומי בן לולו:

דבר עם שיפריס, מה אתה רוצה?

אביחי נסימוב:

לא, אין לי מה לדבר, אם אתה מציג איזה שיטה,

שלומי בן לולו:

חבר'ה, אנחנו הצענו,

אביחי נסימוב:

היא צריכה להיות כתובה וחתומה.

שלומי בן לולו:

אביחי, אביחי, אני אומר את זה שוב, אביחי, לא פניתי אליך אז אל תפריע לי. אני אומר דבר פשוט, אנחנו הצענו ואנחנו מציעים את זה שוב פעם, למצוא פתרון לדיירים שגרים קרוב על ידי החלפה של

כל החלונות של הבית בחלונות שהם אטומי רעש. אז גם זה ישדרג לכם את הדירה עם חלונות חדשים, חלונות אטומי רעש בצורה מסודרת, והכל, הדבר הזה,

דוברת לא מזוהה:

בקיץ נהיה עם חלונות סגורים?

שלומי בן לולו:

לא, למה? את יכולה, קודם כל חלונות אטומים,

דובר לא מזוהה:

וכל בוקר יעברו שמה 60 הורים עם 60 ילדים ויחזרו בצהריים 60 ויבואו 60,

דוברת לא מזוהה:

יחסמו לנו את החניות,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

מי יכול (לא ברור) ? מה קשור החלונות?

דוברת לא מזוהה:

ונריב איתם.

אליעזר ראוכברגר:

לא שזה הבדל גדול, לפי הדיווח שאני קיבלתי זה 50, אבל זה לא הבדל גדול.

יצחק שלום:

ואיך תאטום לי את הקירות? אתה תקטין לי את החדרים?

אליעזר ראוכברגר:

אני קיבלתי דיווח 50, אבל זה לא הבדל גדול.

יצחק שלום:

לקירות המשותפים מה תעשה?

דוברת לא מזוהה:

בדיוק, מה תעשה?

יצחק שלום:

תקטין לי, תקטין לי?

דוברת לא מזוהה:

תקטין לנו את הבית?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בדקתי, תוך כדי הדיון בדקתי ברישום.

דובר לא מזוהה:

סליחה, מה שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא הבדל גדול, 50 או 60,

דובר לא מזוהה:

זה לא הבדל גדול,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, זה לא משנה.

דובר לא מזוהה:

אבל לפי הבקשה שהם הגישו זה 60.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר לך, אני בדקתי ברישום בינתיים, אנחנו כבר אחרי עונת הרישום.

יצחק שלום:

מה שאני רואה פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שזה היה הצפי, מה שהם מציגים, ויכול להיות שזה בפועל.

יצחק שלום:

ניגוד אינטרסים בין בעלי הון, כשבעל המאה הוא בעל הדעה, לבין דיירים שאין להם הרבה כוח. הוא ניסה להציג את זה שהדירות שמה מפוררות. מה, אתם ארגון צדקה? אתם נותנים להם מטרה? אתם בעלי ההון, אתם רוצים את המאות מיליונים בכיס שלכם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה,

יצחק שלום:

(לא ברור) על חשבוני.

אליעזר ראוכברגר:

מר יצחק שלום, אתה אמרת מקודם איזשהו ככה, בהבלחה כזה, חצי משפט, כשהוא דיבר על זה שהם עשו שיפוצים ועשו מיגון,

יצחק שלום:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תן לי רק להשלים בבקשה, נתתי לך לדבר, אני מכבד אותך מאד,

יצחק שלום:

מעריך את זה מאד.

אליעזר ראוכברגר:

הרבה יותר ממה שאתה חושב.

יצחק שלום:

אני מעריך את זה מאד.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר, אני רק אומר, יכול להיות שיכולים להגיע איתנו להבנה לגבי מיגון רעש, לגבי מיגון דברים, שזה יהיה על חשבוננו, חלילה לא על חשבונך, וכמו שאני אומר, זה הרי בסופו של דבר רק זמני. עכשיו נכון, אני מסכים, אני גם הייתי שם במקום. אני הייתי וראיתי את זה, ואין דעתי, אני אומר את זה כבר פה לעיני כולם לפני ששמעתי את חברי הוועדה ואת הדרג המקצועי. אין דעתי נוחה מהדבר הזה, זה מאד מאד דחוק. אבל עדיין בסוף יש ילדים, ואנחנו לא רוצים שהם יהיו ברחוב, והילדים צריכים פתרון והפתרון הוא זמני, ואומר לך פה היזם, הוא מביא גנים יפים, תקניים, מכובדים,

ראויים, ברמה גבוהה, יכול להיות שאפשר להגיע איתכם לאיזשהו הסדר גם אם זה יעלה להם כסף. כמו שאתה אומר, הוא מרוויח הרבה, ירוויח קצת פחות, ירוויח 100,000, 200,000, לא יודע כמה פחות, מה יקרה? הוא לא יפשוט רגל, אני מבטיח לך.

דובר לא מזוהה:

זה (לא ברור) של אמת.

רחל בלום:

אבל אדוני, אנחנו בני,

דובר לא מזוהה:

זה לא העניין.

רחל בלום:

אנחנו בני 80 ו-90,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בסדר,

רחל בלום:

מה זה זמני?

אליעזר ראוכברגר:

אבל, נכון, אבל אני לא,

רחל בלום:

גם אנחנו מאד זמניים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אם יצמצמו לך את הרעש למינימום אז מה שאת מבקשת רוגע לא יהיה בעיה עם זה.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) זה אומר לא לצאת למרפסת שלה שהיא מעל הגנים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני אומר,

רחל בלום:

ולא לפתוח חלון בקיץ,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע,

רחל בלום:

לנשום אוויר.

אליעזר ראוכברגר:

לא לפתוח חלון בשעה מסוימת,

דובר לא מזוהה:

אבל הילדים לא כל היום בחוץ.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא כל היום, ילדים לא נמצאים שמה משבע בבוקר עד 12 בלילה.

רחל בלום:

זה הפרעה (לא ברור) מתוך הגן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש,

רחל בלום:

זה יישמע, אקוסטיקה נוראית אצלנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הילדים הולכים, ב-1-2 ילדים הולכים, מסיימים גן.

דובר לא מזוהה:

לא, איפה?

דוברת לא מזוהה:

לא, זה עד 4.

דובר לא מזוהה:

עד 4 או 5.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ארבע הולכים. עדיין בין ארבע לשמונה בבוקר זה 16 שעות, ושמונה רק נמצאים.

רחל בלום:

באמת, באמת, זה להרוס לנו (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, שני שליש עדיין לא נמצאים.

עו"ד נחום הרפז:

רק, רק,

רחל בלום:

זה להרוס לנו,

עו"ד נחום הרפז:

זה פגיעה קשה באיכות החיים.

רחל בלום:

סליחה, אבל מי ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי, אני אמרתי,

רחל בלום:

מי שהלילות שלו גרועים,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד הרפז, שמעת מה אמרתי.

רחל בלום:

מי שהלילות שלו גרועים,

אליעזר ראוכברגר:

שאינ דעתי נוחה מאד מאד.

עו"ד נחום הרפז:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עדיין יש בסוף גם אילוצים בחיים.

עו"ד נחום הרפז:

אבל אמר נציג המינהל, אמר נציג המינהל,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שיש גם אילוצים בחיים.

עו"ד נחום הרפז:

שיש מספיק שטחים חומים פנויים,

אביחי נסימוב:

נכון.

עו"ד נחום הרפז:

שהיה צריך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא אמר,

אביחי נסימוב:

אני יכול להראות לכם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא עשה הליך מול קודמתו, וההליכים האלה לא צלחו.

אביחי נסימוב:

אז ההליך הזה לא מוכר לנו, אליעזר.

דובר לא מזוהה:

לא היה.

דובר לא מזוהה:

אני אשלח לכם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, (לא ברור) שהייתה לפניך.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

אתה לא היית.

דובר לא מזוהה:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות (לא ברור) הליכים והם לא צלחו.

עו"ד נחום הרפז:

כל הרעיון, כל הרעיון של פגיעה באנשים פרטיים כדי לקדם פרויקט נדל"ן שהאינטרס שלו הוא אינטרס כספי מלכתחילה, יש פה פגם, יש פה ליקוי מוסרי,

אליעזר ראוכברגר:

לא חולק עליך. לא חולק עליך.

רחל בלוס:

זה נעשה בסתר, הכל נעשה בסתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא חולק עליך.

עו"ד נחום הרפז:

אני אגיד לך יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא חולק עליך.

עו"ד נחום הרפז:

אני אגיד לך יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק מנסה, איך אומרים? טיפה לגשר, טיפה להקל,

עו"ד נחום הרפז:

אדוני, אני אגיד לך יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

טיפה לבוא לקראת,

עו"ד נחום הרפז:

רק חצי שנה,

אליעזר ראוכברגר:

לקראת האנשים שאני מכבד אותם ואני חושב שזה שבאתי לשם בסיוור, אני לא יודע אם יש פה עוד מישהו שהיה שם בסיוור, אבל אני הייתי.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו יודעים שהיית.

רחל בלום:

אנחנו (לא ברור), אבל,

עו"ד נחום הרפז:

יפה, אני אגיד לך עוד דבר. רק, רגע, רחל. רק חצי שנה אחרי שהוגשה הבקשה, שלושה ימים אחרי שהגשנו את צו המניעה לבית המשפט, רק אז פתאום פרסמו את ההודעות,

דובר לא מזוהה:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

בדיוק.

עו"ד נחום הרפז:

על הדלתות של הדיירים.

דוברת לא מזוהה:

זה נעשה בסתר.

עו"ד נחום הרפז:

הם ניסו להסתיר את זה מהדיירים,

דוברת לא מזוהה:

זה נעשה במרמה.

עו"ד נחום הרפז:

ורק אחרי חצי שנה פתאום זה התפרסם.

דוברת לא מזוהה:

הם הסתירו כי הם ידעו שזה לא בסדר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה, שנלקה אותם ב-30 מלקות,

יצחק שלום:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

40 מלקות?

יצחק שלום:

לא, אבל לא מגיע להם על זה פרס.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

ההצעה, אגב, ההצעה שאני הצעתי היא לא פרס.

שלומי בן לולו:

מי שפרסם את השימוש חורג זה לא אנחנו, זה העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

ההצעה שאני הצעתי שמשיטה עליהם הוצאות זה לא פרס.

עו"ד נחום הרפז:

לא, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

למרות שאני,

עו"ד נחום הרפז:

זה לא עוזר להם.

אליעזר ראוכברגר:

למרות שאין לי בשבילם טישו, הם ירוויחו,

עו"ד נחום הרפז:

זה לא עוזר להם.

אליעזר ראוכברגר:

בשפע גדול גם ככה. בסדר. לא עוזר, לא עוזר, בסדר. טוב, חברים, נראה לי שמיצינו את הדברים. נכון?

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

בבניינים החדשים זה מה שיש.

רחל בלום:

(לא ברור) היית מוכן לזה?

יובל שושני:

אני רוצה עוד משפט אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, שניה. כן, בבקשה אדוני.

דובר לא מזוהה:

ששש.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יובל שושני:

עומדים כאן אנשים פשוטים, באמת אנשים פשוטים,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים יקרים,

יובל שושני:

(לא ברור) חיי היומיום שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

אנשים יקרים, אזרחי העיר כמו כולם, שווי זכויות.

יובל שושני:

ועומדים כאן לנגד חברה שהיא חלק מתל אביב 125, חברה אחת מהגדולות בארץ, עצומה מבחינת הגודל שלה, עם משאבים מפה עד הודעה חדשה. רק בבית המשפט אנחנו עמדנו מול עורך דין שרק לשכור אותו היינו צריכים פה להתחייב על כל הדירות והבתים שלנו, זה מה ש-, זה העורך דין שהם הביאו שמה לאותו דיון. זה מה שאנחנו ושאר האזרחים בתוך השכונה כרגע עומדים מול החברות האלה שנכנסות פנימה, ובעצם דורסות, דורסות אותנו.

דובר לא מזוהה:

עבור בצע כסף.

יובל שושני:

אנחנו, אין לנו כמעט say פה, אנחנו באים מתוך הבית שלנו, דואגים לבית, אמא שלי פה בת 90, מה אתם רוצים שהיא תעשה? לאן אתם רוצים שהיא תלך? אתם רוצים שהם ייתנו לה דירה חדשה עכשיו? בסדר, תעבירו אותה עכשיו לדירה חדשה. היא לא תוכל לגור שמה. אבל אנחנו נמצאים במצב דורסני, אתם דורסים אותנו, אין לנו תחושה שיש כאן מילה. אליעזר, באמת אתה באת אלינו ואתה לא יודע כמה שאני מעריך את זה. אני יודע שזה היה דבר יוצא דופן, והמקרה הזה הוא מקרה יוצא דופן. יש פה אנשים שמרגישים נרמסים, ואני מבקש ממכם באמת בכל לשון של בקשה קצת רחמנות,

דובר לא מזוהה:

אנחנו מבקשים ש-,

יובל שושני:

רחמנות על אלמנות, יש פה שלוש אלמנות,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה.

יובל שושני:

שקוראות לכם.

אליעזר ראוכברגר:

כן. מה?

ענת אור נתנאלי:

אני חייבת להגיד משהו, סליחה. סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

מר צוברי, שניה.

ירון צוברי:

כן.

ענת אור נתנאלי:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

נשאלת פה שאלה על ידי חבר הוועדה וייצמן מה המרחק בין הגנים שאתם הורסים לבין הגנים בשימוש חורג?

ירון צוברי:

קו אווירי 150 מטר בערך.

אליעזר ראוכברגר:

150 מטר. טוב.

דובר לא מזוהה:

איזה 150 מטר?

דובר לא מזוהה:

קו אווירי, קו אווירי. אתה בא בהליקופטר?

דובר לא מזוהה:

לא, אתה יורד דרך השביל, אני אלך איתך.

דוברת לא מזוהה:

זה יותר מ (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

יש שמה טופוגרפיה מאד בעייתית.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

טופוגרפיה מאד בעייתית.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, הגברת, הגברת רצתה לומר עוד משהו. בבקשה, רק את השם.

ענת אור נתנאלי:

אני מאד מצטערת,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך, שמך.

ענת אור נתנאלי:

שמי ענת אור נתנאלי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

ענת אור נתנאלי:

אני פה יושבת כבר שעה ומשהו בהרגשה שמנסים לשחד אותי, פשוט לשלם לי שוחד, ואני אומרת לכם, לא אקבל שוחד מכס. לא יקום ולא יהיה, לא יעזור תבנה לי תשפץ לי, לא רוצה את זה. לא יעזור לכם. לא חלונות, לא קירות,

דוברת לא מזוהה:

נכון, זה לא יעזור.

דובר לא מזוהה:

אני חושב שכולנו מסכימים.

ענת אור נתנאלי:

שום דבר.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו מסכימים איתך.

ענת אור נתנאלי:

אני לא מקבלת שום שוחד.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה.

דוברת לא מזוהה:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

כל מי שלא שייך לוועדה, בבקשה,

אריאל גולן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

(לא ברור) היזם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הוא אומר שהוא מוכן לתת, אם זה עוזר או לא זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

שיעשה עוד קיר גבס.

אליעזר ראוכברגר:

זה אנחנו יכולים (לא ברור) לא צריך אותו בשביל זה.

דוברת לא מזוהה:

רגע, אז מה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני יכול לעשות את זה לבד בהחלטה,

דוברת לא מזוהה:

בהצלחה.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) ולהפוך שם את הזה לזה.

(מדברים ביחד)

רוחמה יעקבי:

בואו. תקבלו תשובה. תודה רבה, בואו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

יוחנן וייצמן:

לא קל.

אליעזר ראוכברגר:

לא רק שלא קל, זה קורע את הלב.

דובר לא מזוהה:

באמת קורע את הלב.

יונתן פלג:

לא, אני חייב להגיד, אמרת אל תקצרי להם, אני בתחושה שאנחנו מקצרים להם, אני,

אליעזר ראוכברגר:

תשמע, זה קורע את הלב, אני בגלל זה הלכתי גם שם לסיור. אני לא הולך לכל מקום לפני כן אבל הלכתי לסיור שמה, ואני חושב שזה, איך אומרים?

דוברת לא מזוהה:

עשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה ממחיש מה שנקרא טוב מראה עיניים ממשמע אוזניים. כשבאו ותיארו לי את זה אז אמרתי, בסדר, יש עוד כל מיני דברים כאלה. וכשבאתי לשמה, באמת אני רואה שהם גם מעריכים את זה אז אני מאד מכבד,

רוחמה יעקבי:

הם מאד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה שעומד בפנינו זה דבר אחד,

יוחנן וייצמן:

הילדים.

אליעזר ראוכברגר:

הילדים, בסוף הילדים. הילדים האלה צריכים מקום, אי אפשר לזרוק אותם לזה, ודרך אגב, הביאו פה מכתב, אני לא יודע אם כולם ראיתם את זה, הביאו מכתב של ההורים,

יוחנן וייצמן:

הם גם לא מתלהבים, ההורים גם לא,

אליעזר ראוכברגר:

שגם לא מתלהבים מזה ההורים, אבל בסוף,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) בסוף הרחוב עכשיו, נכון? או ש-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הילדים, אבל פינו אותם, זהו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) להריסה,

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו, אין, זאת אומרת, עד סוף השנה, עד,

אדיר שוורץ:

פונה או יפונה?

אליעזר ראוכברגר:

עד 1.7 או הקייטנה שהייתה הם היו שם, אבל עכשיו הם ברחוב, כרגע אין להם איפה להיות.

אדיר שוורץ:

הגן פונה או יפונה, המבנה עצמו?

אליעזר ראוכברגר:

לא, פונה, פונה, פונה.

יונתן פלג:

אבל הוא פונה בלי שיש פתרון מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

בלי שיש פתרון מאושר, נכון, בסדר. אבל זה חלק מהתב"ע,

יוחנן וייצמן:

זה הפינוי בינוי,

יונתן פלג:

יש מה שנקרא,

אליעזר ראוכברגר:

זה הפינוי,

יונתן פלג:

לזרוק את התיק מעל הגדר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה, אבל זה פינוי בינוי.

יונתן פלג:

(לא ברור) בצד השני,

אליעזר ראוכברגר:

אם היו עושים בינוי פינוי היינו יותר שמחים, זה הפינוי בינוי.

יוחנן וייצמן:

לא, בואו נלך הפוך, אני לא בטוח שצריך עדיין לאשר, רק אני מנסה לעשות תרגיל מחשבתי. בוא נבין שהמחיר של הסבל של היהודים האומללים שיושבים פה, סליחה שאני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא סליחה, זה העובדה.

יוחנן וייצמן:

הוא שלא יהיה פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אני לגמרי,

יוחנן וייצמן:

למאה משפחות אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

אני הבעתי את זה בצורה הכי ברורה.

יוחנן וייצמן:

בסוף יש פה מאה משפחות שמחכות גם לפינוי בינוי, גם את זה אנחנו צריכים לשים על המשקל. עכשיו הילדים, אני לא לחינם שאלתי את השאלה על המרחק, ניסיתי להבין האם אנחנו פה באמת, זה פתרון דחק או פתרון באמת. הפתרון הזה לא פתרון דחק, אולי המקום הוא לא מוצלח, כמו שאמר היושב ראש, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בעדינות.

יוחנן וייצמן:

לכמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא מוצלח, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אם זה 150 מטר, לכמה כבר אפשר להרחיק את הילדים, בוא נגיד שנמצא איזה שטח חום בפאתי השכונה, בסוף יש פה ילדים שאנחנו צריכים,

אדיר שורץ:

אבל זה לא 150 מטר, זה 400 מטר. אני בדקתי, זה 400 מטר. זה 150 מטר קו אווירי, קו אווירי אתה יודע למה הוא שווה, הוא שווה לאוויר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז אפילו אם זה 250 מטר,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל גם זה לא מרכז, גם זה לא מרכז הנקודה שכל ההורים באים מהכיוון.

אליעזר ראוכברגר:

גם 200 מטר, אבל בוא נאמר שזה כאן, יש חלק שבאים מכאן ויש חלק שבאים מכאן, אז אלה שבאים מכאן זה הופך להיות להם פחות.

אדיר שורץ:

הטיעון הזה הוא, יש טיעונים אחרים, אבל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר שזה באזור, זה די באזור, זה מה שהתכוונתי לדעת.

אדיר שורץ:

אני הייתי שמח שבדיונים כאלה יהיה נציג של מנח"ח או של מנח"י,

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי,

אדיר שורץ:

יסביר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שאתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אני ביקשתי,

אדיר שוורץ:

מה התהליכים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

אתה צודק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, במקרה הזה הוא לא צודק, שניה,

יוחנן וייצמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

שניה, אני ביקשתי, לא, זה לא קשור למנח"ם בכלל, זה קשור רק למבני ציבור. מנח"ם אומר, אדוני, אני יש לי מבנה תקין, תשאירו אותי שמה, אל תוציא אותי משם. מבני ציבור שעשו את ההסכם עם היזם על ההפרשות, הם מוציאים אותם. נו, אז תדאג לי אתה, אני לא צריך לדאוג לעצמי כלום. ואני התכתבתי איתם וזה, אמרתי להם, רגע, איפה אתם? זה מה שהם ענו לי. אני שאלתי אותם, אבל למה זה רשום על שמך? מה הוא אומר לי, בגלל היטל השבחה.

אדיר שוורץ:

בסדר, אז שיבוא נציג,

אליעזר ראוכברגר:

הבנת?

אדיר שוורץ:

של מבני ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

הנה,

אדיר שוורץ:

ויסביר לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה מבני ציבור.

אדיר שוורץ:

הנה, אז מה,

אליעזר ראוכברגר:

היא נציגה של מבני ציבור.

אדיר שוורץ:

אז אני אשמח לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר, אני לא קשור בכלל, לי יש את הישנים, הישנם טובים לי. אתם מבני ציבור, רוצים לפנות אותי? תדאג לי.

אדיר שוורץ:

בסדר, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

לכן מנח"ח אומר, אני לא באירוע. והוא צודק במקרה הזה.

אדיר שוורץ:

אני אשמח לשמוע מה כל התהליכים שמוצו לפני שמצאו את הפתרון הזה שנראה שלכולי עלמא מסכימים כולל יושב ראש הוועדה שנכח,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, הוא אמר, אמרו לי שהסיכום היה שאהרל'ה יגיע לדיון.

דוברת לא מזוהה:

הוא לא בארץ.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוא לא בארץ.

אדיר שוורץ:

אחרת מה אנחנו כוועדה יכולים לעשות? זאת אומרת, זה תיק שאף אחד פה לא רוצה לאשר (לא ברור),

יונתן פלג:

אז אפשר לא לאשר אותו.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

זה הבעיה, קשה לאשר, אבל אין לך ברירה.

יונתן פלג:

זה ממש לפתור מצוקה בעוול.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים איתך לגמרי, אבל לפעמים יש, איך אומרים? הכרח בל יגונה. אני לא חולק עליך.

יונתן פלג:

זה יותר קרוב למעשה מגונה.

אליעזר ראוכברגר:

אני, יונתן, לא חולק עליך אפילו באחוז,

יונתן פלג:

אז בוא נצביע ביחד.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל בסוף, בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה, נשאיר אותם ברחוב?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את כל השימושים,

אליעזר ראוכברגר:

בסוף נשאיר ברחוב? מה אני אגיד לך?

אדיר שוורץ:

השטחים החומים, כל מה שדיברו עליו, מוצה מעל לכל ספק? אין שום שטח חום שאפשר לשים עליו
מנ"ד?

יוחנן וייצמן:

באזור שמה?

אדיר שוורץ:

באזור שמה, באזור,

אליעזר ראוכברגר:

ברור באזור שמה, אני לא אקח ילדים למקום אחר.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) כל המרחב שמה לא מפותח, אפשר לעשות שמה המון.

דוברת לא מזוהה:

האזור הזה הוא מלחמת עולם, כמו שידוע. אפילו בקריית יובל, כל אזור קריית יובל, אנחנו יודעים
מה מתרחש שמה עם ההתנגדויות. כאילו כל האזור, אני חושבת שאנחנו די ממצים את היכולות,

אדיר שוורץ:

מלחמת עולם מה? חרדים חילונים? אף אחד לא דיבר על חרדים חילונים.

יוחנן וייצמן:

לא,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) בכל אופן,

יוחנן וייצמן:

זה גם לא הסוגייה,

אליעזר ראוכברגר:

חרדים חילונים זה גם לא עניין תכנוני.

אדיר שוורץ:

אף אחד פה לא דיבר,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא,

אילנית מיכאלי:

לא צריך לדבר.

דוברת לא מזוהה:

אני אומרת שב-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אבל הם לא דיברו. להיפך, הוא אמר אני איתם, אני חבר שלהם, אני הולך איתם לבית כנסת, אני ביחד איתם. הוא הביא את המכתב שלהם,

דוברת לא מזוהה:

כן, אבל אין,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הוזכר בכלל אז אני מבקש לא להעלות את זה.

דוברת לא מזוהה:

לא, לא, לא אמרתי,

אדיר שוורץ:

אז כשאת אומרת מלחמת עולם, מאיזו בחינה?

דוברת לא מזוהה:

אני אומרת, מצד שיש בקשות של מבנים, מקבלים בקשות נוספות, במקביל יש בקשות נוספות. (לא ברור) מה שאני יודעת שמונח על שולחנו, ממש ממצים את המקסימום שאפשר לעניין של מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אני מניח,

דוברת לא מזוהה:

בכל האזור.

אליעזר ראוכברגר:

שבשטחים החומים האחרים,

דוברת לא מזוהה:

זה מבני קבע רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מניח שבתכנית האב שהגישו, הרי, של יובלים גנים, הרי יש את תכנית האב שמגישים למבני ציבור, כנראה שיש שמה, בשטחים החומים האלה יש כנראה התייחסות אליהם ומה צפוי לקום שם.

יוחנן וייצמן:

זה לא בדיוק תכנית האב,

אליעזר ראוכברגר:

זה פתרון, זה פתרון,

יוחנן וייצמן:

זה יותר (לא ברור), אבל בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, בסדר. אתה אומר ככה, הם אומרים ככה, אני מדבר עכשיו, אני מתייחס למה שאומרים מבני ציבור. כן, ואתה גם חבר וועדה מחוזית, אדיר, ואתה ראית (לא ברור), הם מגישים את זה, אני מניח ששמה יש תכניות למבני קבע שבעצם נותנים פתרון לפרוגרמה של עיבוי יובלים גנים.

אדיר שוורץ:

ככל שזה באמת יוקם, ככל ש-, ככל ש-, ככל ש-.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, בוא. דרך אגב, יש גם שלביות שאם לא יוקם אז גם לא יכולים להקים את מבנה המגורים.

אדיר שורץ:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. יש שמה 4,500, 6,500,

יוחנן וייצמן:

לא, 1,000.

אדיר שורץ:

(לא ברור) כמו שאתה אומר, לא יקומו.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שאני אומר, נכון, נכון, נכון.

יוחנן וייצמן:

שימוש חורג, אני רוצה להסביר, מה זה שימוש חורג? כל השימושים חורגים לגנים בכל הארץ,

אליעזר ראוכברגר:

זה כמו המילה, חורג. כמו בן חורג או לא יודע, אבא חורג, לא יודע,

אדיר שורץ:

חריג, חריג.

יוחנן וייצמן:

בפרט לגנים, מציקים לאנשים. אז מה, לא יאשרו? כל היום אנחנו מאשרים כאלה דברים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים להראות את המידתיות ואת המינימום פגיעה, זה מה שצריך לדאוג. לכן גם אם אנחנו מחליטים לאשר, צריך לעשות להם שליקס מכאן ועד הודעה חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

יועץ אקוסיטיקה,

אליעזר ראובברגר:

קודם כל, קודם כל אנחנו לא נאשר את זה מעבר למה שהם ביקשו, דבר ראשון. דבר שני, אילנית, איך אנחנו יכולים לשים שליקס על תקופת הזמן? זאת אומרת, שהם לא אחר כך ישתמשו ויגידו, רגע, אנחנו נבוא, נשתמש, ניכנס בלי היתר, עם היתר,

אדיר שוורץ:

הם שוכרים עד 2027, לא? מה שכתוב.

אליעזר ראובברגר:

עד, לא יודע, עד ארבע שנים.

אדיר שוורץ:

שכירות עד 2027. לא?

דוברת לא מזוהה:

חמש שנים.

אילנית מיכאלי:

הוועדה תציין שהיא באמת רואה את זה בתור,

יוחנן וייצמן:

לא,

דוברת לא מזוהה:

זה החוזה שהם סגרו?

יוחנן וייצמן:

לא, גם (לא ברור) נותן פה פתרון, יש החלטת ערר של וועדת ערר ברמת גן שאומרת, כשאתה נותן שימוש חורג לגנים תן פה חמש שנים, אל תאריך את זה לעשר שנים,

אילנית מיכאלי:

לא,

יוחנן וייצמן:

עד חמש,

אילנית מיכאלי:

ברור, אנחנו יודעים,

יוחנן וייצמן:

שהבניין ליד,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, דרך אגב, סליחה, אנחנו עשינו את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוועדה צריכה לציין,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אנחנו עשינו את זה פה, אמרנו, אדוני, איך אומרים?

אליעזר ראוכברגר:

שהפתרון הזה הוא מחוסר ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

את הסבל בוא נחלק, לא כולם, לא כולם יקבלו את הסבל כל הזמן,

אילנית מיכאלי:

אי אפשר לקבוע (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

קצת אלה, קצת אלה, קצת אלה,

אילנית מיכאלי:

כמו שהיא רואה את זה היום,

אליעזר ראוכברגר:

שהסבל יהיה, איך אומרים? ישתתפו בו עוד אנשים.

אילנית מיכאלי:

היא מבקשת לא להביא בפניה בקשות להארכה כיוון שהיא לא רואה, היא לא חושבת ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

אפשר להכניס את המילים האלו להחלטה בצורה בוטה.

אריאל גולן:

וגם את האמירה של היזם, שהוא יעשה שיפורים מיגוניים,

אלדד רבינוביץ':

כן, זה אני רוצה שנדרוש ממנו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה תנאים להיתר בכל מקרה.

אלדד רבינוביץ':

שישים קיר אקוסטי,

יונתן פלג:

אין פה איזה,

אילנית מיכאלי:

שיהיה ברור שזה לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה. כן, יונתן.

יונתן פלג:

אין פה איזה משהו שנחת מהשמים ומפתיע כל (לא ברור) זאת אומרת, כולנו ראינו, יודעים לאן הולך הכיוון הזה, יודעים שיש פינוי בינוי כבר שנים, יודעים לאיפה זה מתכנס, אפילו יודעים תאריך לאן

זה מתכנס. אז לבוא ולהגיד אנחנו נמצאים פסע מתחילת שנת הלימודים, הילדים כבר פונו, צריך למצוא להם, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אומר, אתה לא שמעת, הוא אומר שזה מיולי שנה שעברה.

יונתן פלג:

אבל אלף זה לא אושר, ובית הם נאבקים (לא ברור) זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זאת אומרת שהוא רצה כבר ביולי שנה שעברה להתקדם עם זה.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה מספר התיק פה? נפתח ב-22'.

יונתן פלג:

22, בסדר, זאת אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, אתה אומר שנה שעברה זה 23', בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, מספר 44 זה אומר לך,

אריאל גולן:

תחילת שנת 22'.

יונתן פלג:

אנחנו דנים בזה ונתרשם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יכול להיות שזה נפתח יחד עם התיק של ההיתר של המגדלים.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא היה צריך אבל את המקום אז. המקום הזה, מדברים עליו כבר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אז הוא עשה להם הסכם שכירות. כן.

יונתן פלג:

זה too much.

אליעזר ראוכברגר:

השכירות זה שלו, לא של עיריית ירושלים, ככה אני הבנתי. נכון?

אדיר שוורץ:

העירייה שוכרת משנה. זה גם של עיריית ירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

העירייה גם שוכרת?

אדיר שוורץ:

שוכרת משנה.

מיטל שניאור:

שוכרת משנה, היא חייבת להיות.

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את הדיון להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

אה, בגלל שהגנים הם עירוניים.

מיטל שניאור:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני זוכר את הדיון להפקדה, היה פה אז יוסי דייטש ודיברנו על זה על פתרון, לגנים. אני כבר לא זוכר את הפרטים, אין לי גם, ניסיתי למצוא את התמליל, לא מצאתי. הנושא הזה עלה בהפקדה, לא היום. בהפקדה של התכנית עשר שנים אחורה, אם לא יותר.

דוברת לא מזוהה:

לא, אבל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים.

דוברת לא מזוהה:

זה השימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

בלב כבוד ובצער רב, אני מציע לאשר בהתאם לבקשה שלהם עד ארבע שנים,

אילנית מיכאלי:

אבל תוך הדגשה שהוועדה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

ולעשות את השלייקס. מה?

דובר לא מזוהה:

ארבע? לא שתיים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה מה שהם ביקשו.

דובר לא מזוהה:

מה זה יעזור?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה יעזור לך שתיים? באמצע בנייה תוציא? מה יעזור לך שתיים?

דליה אלפסי:

(לא ברור)

אדיר שוורץ:

לא, אולי מבני ציבור יכולים למצוא פתרון יותר הולם שמקובל יותר על חברי הוועדה,

אלדד רבינוביץ':

שיבואו אלינו.

אדיר שוורץ:

שמקובל על יושב ראש הוועדה,

אלדד רבינוביץ':

שיבואו אלינו אחרי,

אליעזר ראוכברגר:

לא נראה לי שיש לזה היתכנות.

דוברת לא מזוהה:

רק שימוש חורג, זה הפתרון,

אריאל גולן:

המצב יחמיר אז.

אליעזר ראוכברגר:

לא נראה לי שיש לזה היתכנות.

אדיר שוורץ:

במקום אחר.

אלדד רבינוביץ':

(לא ברור) שיבואו אלינו אחרי ש (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אה, אולי.

אדיר שוורץ:

במקום אחר. לא, ברור לי שזה ידרוש שימוש חורג,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם כבר הילדים ייכנסו, ואם אנחנו דורשים מהם פתרונות אקוסטיים, אז זה כבר, את יודעת, זה לא, אני לא חושב שיש לזה פתרון.

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה בפתרון אקוסטי?

אדיר שוורץ:

לי נשמע שהמתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

אה?

יוחנן וייצמן:

פתרון אקוסטי זה טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני אומר, אם נתנו להם פתרון אקוסטי אז עוד שנתיים בוא נעשה את זה גם (לא ברור),

אדיר שוורץ:

לייזר, מדברי המתנגדים, הם היו מעדיפים שזה יהיה זמן קצר יותר ובלי שום פתרונות. כי הם אמרו, לא תשחדו אותי, לא זה, כל ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר. ההוא דרך אגב אמר כן, ההוא,

יוחנן וייצמן:

היא דיברה, היא דיברה מדם ליבה,

אליעזר ראוכברגר:

ההוא אמר כן,

יוחנן וייצמן:

בכאב,

אליעזר ראוכברגר:

רק הגברת בסוף שדיברה דיברה,

רוחמה יעקבי:

ענת, ענת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, היא דיברה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

כולנו (לא ברור) מדם ליבנו, באמת כואב, אני,

אליעזר ראוכברגר:

הם כולם, אני, עזוב, אני אמרתי,

יונתן פלג:

בוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בצער רב וביגון,

אדיר שוורץ:

אני רואה אותם, אני רואה את ההורים שלי.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אמרתי, בצער רב וביגון קודר, אני אומר את זה בצורה ברורה,

אילנית מיכאלי:

בלב כבד,

אליעזר ראוכברגר:

בלב כבד מאד, לא סתם לב כבד. אבל בסוף אני מסתכל על כל החבילה ואני אומר, ריבונו של עולם,

יוחנן וייצמן:

זה התפקיד שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

מה נעשה? חלק מהבעיה. ולתת פתרונות אקוסטיים לתושבים, וארבע שנים, לא יום אחד מעבר לזה, שהוועדה כבר עכשיו קובעת שהיא לא תאשר יותר מעבר.

אלדד רבינוביץ':

פתרונות אקוסטיים בתיאום עם מי?

יוחנן וייצמן:

במקום הזה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ':

פתרונות אקוסטיים בתיאום עם מהנדס העיר? שיהיה איזושהי ביקורת,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אלדד רבינוביץ':

פתרונות אקוסטיים בתיאום עם המהנדס שלהם, של קרסו. עם הדיירים.

יוחנן וייצמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

לשביעות רצון מחלקת איכות סביבה.

דובר לא מזוהה:

הלוואי,

(מדברים ביחד)

אלדד רבינוביץ':

שיהיה איזושהי ביקורת אצלנו.

אליעזר ראוכברגר:

דובר לא מזוהה:

לשביעות רצון מחלקת איכות סביבה. כן.

אסנת שובר:

פתרון אקוסטי לדיירים?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

פתרונות אקוסטיים,

יוחנן וייצמן:

איכות סביבה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

לדיירים שיבקשו וייתנו הסכמתם כמובן.

אלדד רבינוביץ':

עכשיו אנחנו רוצים (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

ושאיכות סביבה יבינו שמדובר פה באנשים בני 90, לא בני 40.

אליעזר ראוכברגר:

והכל כמובן בגלל האילוץ של הדבר, בהסתכלות על איוון של כל הדברים, אלף שילדים יישארו בחוץ,

אדיר שוורץ:

בטרם פתיחת שנת הלימודים.

אליעזר ראוכברגר:

בני המשפחות של פינוי בינוי שגם הם צריכים פתרונות למבנה, לתכנית שהם כבר מחכים לה. אנחנו מסתכלים על האיוון של כל הדברים,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) עוד שלושה שבועות.

אליעזר ראוכברגר:

וגם אז, וגם אז זה, איך אומרים? קורע את הלב.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא החלטה קלה.

אדיר שוורץ:

בטרם פתיחת שנת הלימודים.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

בטרם פתיחת שנת הלימודים.

אליעזר ראוכברגר:

טרם הכנסת הילדים.

דובר לא מזוהה:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

יונתן פלג:

הם צריכים גם, אני הולך להתנגד לזה, ככל שאתם מאשרים את זה, שימזגו להם את הדירות. מה זה חלון סגור?

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני איתך.

יונתן פלג:

מה זה חלון סגור?

אליעזר ראוכברגר:

יונתן, שאתה מתנגד לזה, תאמין לי, אני מבין אותך, והייתי שמח,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הולך עם ההצעה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

לעשות כמון. בסדר.

יוחנן וייצמן:

למה, מה אכפת לך? נכניס את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי שלא?

אילנית מיכאלי:

תנאי למתן היתר,

אליעזר ראוכברגר:

אני, כל שלייקס שיציעו אני בעד. אז יעלה להם עוד קצת כסף, נו בחיך, מה,

יוחנן וייצמן:

מיזוג של הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

מיזוג, מיגון חלונות, עיבוי חלונות, חלונות כפולים, כל מה שנדרש, כל מה שצריך, כל מה שיכול לסייע להם להעביר את התקופה הזאתי בקצת יותר טוב. לא יודע אם אפשר הרבה יותר טוב, אבל קצת יותר טוב.

אריאל גולן:

ובפרט בחדר המדרגות, כי זה בטח,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

אסנת,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו לגבי הנושא של החניה, לא התייחסנו לנושא של החניה,

אריאל גולן:

זה פתח בנפרד או שזה פתח מהמדרגות?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שימוש חורג,

אסנת שובר:

אישור של מי עוד? אישור של מי,

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו, איכות סביבה על כל המיגונים והפתרונות, פתרונות אקוסטיקה לצמצם את הרעש.

אריאל גולן:

יש שם עוד כניסה נפרדת או שזה כניסה דרך הבניין?

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה וילות, קוטגיים כאלה.

אריאל גולן:

כניסה נפרדת?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה וילות כאלה.

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אריאל גולן:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

זה כניסות נפרדות. לא, לא נכנסים, זה לא בניין עם חדר מדרגות וימינה שמאלה ימינה שמאלה, לא, לא.

אסנת שובר:

(לא ברור) בהרמוניקה. תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

מה עוד?

אסנת שובר:

עניין התנועה, מה, אתה התחלת להגיד בעניין,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אישור הסדרי תנועה.

אסנת שובר:

אה, כמובן.

אליעזר ראוכברגר:

ברור. הסדרי תנועה, משרד החינוך, כל מה שצריך.

יוחנן וייצמן:

כל מה שצריך זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה ללא קשר, זה כמו תמיד, מה ההבדל? זה לא בן מיוחס. יש list. אוקי? טוב, חברים, מי בעד
ההצעה שלי? אלדד, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כולם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, למה? הוא אומר הוא רוצה להתנגד.

יוחנן וייצמן:

רוצה להתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

אלדד, יוחנן ואנוכי. מי נגד? אדיר,

יוחנן וייצמן:

יונתן, מה יגרום לך לא להצביע נגד?

יונתן פלג:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

מה יגרום לך לא להצביע נגד?

יונתן פלג:

לא, אני באמת, אני לא מסוגל להצביע בעד זה, לא מסוגל.

יוחנן וייצמן:

אני מבין אותך, אבל בוא,

יונתן פלג:

לא, אני אומר, זה לא איזה משהו שהוא חיי אדם, לא משהו דחוף, לא משהו שבא במפתיע,

אליעזר ראוכברגר:

יונתן,

יונתן פלג:

מבחינתי זה too much.

אליעזר ראוכברגר:

יונתן, אני מבין אותך לגמרי.

יונתן פלג:

מבחינתי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יונתן, שמעת מה שאני אומר? אני חוזר על עצמי, אם אני לא הייתי יושב פה אלא פה, הייתי אותו דבר. חד משמעית. בוא, ראינו את זה. במו עינינו ראינו, לא בא פה איזה עורך דין והציג ועשה אתה יודע, שפיל.

יונתן פלג:

לא, לא, דיברו מדם ליבם.

אליעזר ראוכברגר:

לא רק מדם ליבם,

אילנית מיכאלי:

אז יש לנו בעד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה את האנשים, עכשיו בוא, אני גם הסיור הוסיף לי, בוא, אני ישבתי אצלם בסלון, דיברתי איתם, עשיתי סיורים אחורה קדימה למעלה למטה,

יונתן פלג:

(לא ברור) מאד,

אדיר שורץ:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן.

מיטל שניאור:

רגע, ליזר,

אריאל גולן:

אני לא הצבעתי.

דוברת לא מזוהה:

יש (לא ברור) גם של בית משפט.

אדיר שורץ:

אה, אריאל, לא יודע,

אריאל גולן:

(לא ברור) שלושה כבר בעד.

אריאל גולן:

מה איתך?

אריאל גולן:

(לא ברור)

אילנית מיכאלי:

אריאל, אריאל, אתה נמנע או שאתה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני שואל מה עמדתך?

אריאל גולן:

אם כבר יש שלושה שמאשרים זה בסדר, עבר.

אלדד רבינוביץ':

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה, נמנע?

אלדד רבינוביץ':

מעריך.

אריאל גולן:

נמנע, כן.

אילנית מיכאלי:

נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

נמנע.

אריאל גולן:

אם לא היה רוב, הייתי מצביע.

דוברת לא מזוהה:

הם עתרו לבית משפט.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) יש עתירה לבית משפט, בית המשפט קבע שבכלל לא יוכלו לאכלס את זה עד שלא יהיה היתר בנייה, אז זה בכל אופן תנאי לאכלוס,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז זה, בואי, מה שבית משפט, כולנו כפופים לבית משפט. אנחנו כפופים כולנו לבית משפט, אין לנו מה לעשות.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) העניין הוא שזה לא יצא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

דוברת לא מזוהה:

לתחילת שנה.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

דוברת לא מזוהה:

שלא יהיה היתר לתחילת שנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יהיה?

רוחמה יעקבי:

היתר.

דוברת לא מזוהה:

לא יהיה היתר לתחילת שנה.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז לא יהיה. מה את רוצה שאני אעשה?

אילנית מיכאלי:

לא יהיה, אז מה נעשה? מה את רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

מה את רוצה שאני אעשה, שמה, שאני אגיד לבית משפט?

אילנית מיכאלי:

אם זה בניגוד לחוק,

אליעזר ראוכברגר:

שאני אקבע את לוח הזמנים של בית משפט? שאני אגיד לבית משפט,

אילנית מיכאלי:

לא, שנחליט שבכל זאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה שלא יהיה לא יהיה, אנחנו עושים את מה שאנחנו יכולים לעשות, אנחנו לא יכולים לקבוע במקומות אחרים.

אילנית מיכאלי:

הם באים אלינו היום בגלל ש (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

יש שולחנות שהם לא תלויים בנו, אז (לא ברור) .

סיום הדיון